

ตราสัญลักษณ์

ประวัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกขาม

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกขาม จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีภารกิจที่สำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงการพัฒนาประเทศโดยส่วนร่วมโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลังและอำนาจในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไม่ว่าจะเป็นในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษา การพัฒนาคนและสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจการพัฒนาแหล่งน้ำด้านการเมืองการบริหาร การสาธารณสุข ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการท่องเที่ยวรวมทั้งการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในตำบลให้ครอบคลุมทุกด้านโดยเน้นการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาสังคมและสร้างสังคมให้มีความเข้มแข็ง และจัดให้มีการก่อสร้างบำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้า ทำเรือนผลิตพลังงานการประมง พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

เดิมตำบลโคกขามมีเนื้อที่ในเขตการปกครองประมาณ ๑๕๐ ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นตำบลเดียวที่มีเขตการปกครองใหญ่ที่สุดในจังหวัดสมุทรสาคร ยากแก่การปกครองและดูแลราษฎรอย่างทั่วถึง จึงได้มีการประชุมเห็นชอบจากสภาและหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอที่จะแบ่งเขตตำบลขึ้นใหม่ และมติที่ประชุมเห็นชอบให้ตำบลโคกขาม แบ่งพื้นที่ทางทิศตะวันออกของคลองโคกขามบางส่วนให้ตำบลบ้านไร่ และตั้งชื่อตำบลใหม่ว่า "ตำบลพันท้ายนรสิงห์" ส่วนตำบลโคกขามยังเหลือพื้นที่ปกครองอยู่ ๗ หมู่บ้าน แต่ชาวบ้านส่วนใหญ่ยังเดือดร้อนในเรื่องของการปกครองดูแลไม่ทั่วถึงจึงได้จัดตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่อีก ๓ หมู่บ้าน

ความเป็นมาในอดีต

ตำบลโคกขาม เป็นชื่อที่ชาวบ้านเรียกขานกันขึ้นมา โดยอ้างอิงจากเหตุการณ์สำคัญๆ ที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน และศาสนสถานศิลปกรรมอันเก่าแก่ที่สันนิษฐาน และพิสูจน์ได้ว่าเป็นยุคสมัยกรุงศรีอยุธยา วัดโคกขามได้ตั้งวัดเมื่อปี พ.ศ.๒๒๒๒ สมัยกรุงศรีอยุธยา และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อปี พ.ศ.๒๒๒๕ ภายในวัดมีโบราณสถานที่สำคัญ คือ โบสถ์มีหน้าบันไม้แกะสลักงดงามมาก ลักษณะโบสถ์เป็นโบสถ์มหาอุดย์ มีประตูเข้าด้านเดียวทางทิศตะวันออก พระเจดีย์คู่ด้านหน้าโบสถ์มีลักษณะสถาปัตยกรรมแบบอยุธยาอย่างชัดเจน ภายในโบสถ์มี "หลวงพ่อสัมฤทธิ์" (พระพุทธรูป) เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ประมาณ ๓๐๐ ปี ฝีมือช่างชาวล้านนาปางมารวิชัยขัดสมาธิเพชร วัสดุสัมฤทธิ์หนัก ๓๗ ชั่ง ๑ ตำลึง ขนาดหน้าตักกว้าง ๖๖ เซนติเมตร สูง ๖๓ เซนติเมตร รอบ

ฐาน ๑๕๓ เซนติเมตร เป็นพระพุทธรูปเชียงแสนยุคต้น พุทธลักษณะอวบ พระพักตร์กลม พระขนงโก่งโค้ง พระเนตรกลมโต พระนาสิกเป็นสันโค้ง พระโอษฐ์บาง พระหนูนูน รัศมีหรือพระเกตุมาลาเป็นเปลวสั้น เม็ดพระศกเป็นต่อมกลม วางนิ้วพระหัตถ์และนิ้วพระบาทมีลักษณะอ่อนช้อย ครองผ้าแบบห่มดอง มีจารึกที่ฐานว่า "พุทธศักราช ๒๒๓๒ พระสากับเดือน ๑ กับ ๒๕ วัน วันพฤหัสบดีขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๘ ปีมะเส็ง โทศก พระยาเมชัยก็ได้สถาปนาพระพุทธสิหิงค์องค์นี้เป็นทอง ๓๗ ชั่ง จงเป็นปัจจัยแก่พระนิพพานา" มีความหมายว่าพระพุทธสิหิงค์องค์นี้สร้างขึ้นโดยพระยารามเดโช เจ้าเมืองนครศรีธรรมราช เมื่อวันพฤหัสบดีขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๘ ปีมะเส็ง ตรงกับวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๒๓๒

สาเหตุที่ประดิษฐานที่วัดโคกขาม เนื่องจากสมัยสมเด็จพระเพทราชาแห่งกรุงศรีอยุธยา พระยารามเดโชไม่ยอมเข้าถือน้ำพิพัฒน์สัตยาถือว่าแข็งเมือง จึงโปรดให้พระยาสุรสงครามและพระยาราชวังสันซึ่งเป็นสหายรักของพระยารามเดโชเป็นแม่ทัพยกไปปราบ พระยารามเดโชมีหนังสือไปถึงพระยาราชวังสันขอเปิดทางให้ตนหนี ได้นำพระพุทธรูปองค์นี้ไปด้วย และพำนักที่ตำบลโคกขาม และได้สร้างวัดกับบวชเป็นพระที่วัดนี้ เนื่องจากสัมฤทธิ์ผลตามที่ปรารถนา จึงเรียกว่า "หลวงพ่อสัมฤทธิ์" สืบมาจนถึงปัจจุบันนี้ และจากนิราศเมืองเพชร มหาภิวัตน์สวาทได้ลงเรือจากกรุงเทพฯ เพื่อไปเมืองเพชรบุรี ผ่านโคกขามท่านกล่าวว่า "ถึงโคกขามคร้ามใจได้ไต่ถาม โคกมะขามดอกมิใช่อะไรอื่น ไม่เห็นแจ้งแคลงทางเป็นกลางคืน ยิ่งหนาวขึ้นซ้ำใจมาในเรือ" ชื่อตำบลโคกขามนี้ก็ไดมาจากต้นมะขามที่ดกต้นอยู่แถวนี้เอง

